

JACOB WESTERBAEN [OCKENBURG]
AAN [CONSTANTIJN HUYGENS (DEN HAAG)]
30 MAART 1653
5286

Antwoord op Huygens' brief van 28 maart 1653 (5284) en vervolg op zijn brief aan Huygens van 28 maart 1653 (Worp 5, nr. 5285, p. 173).

Samenvatting: Westerbaen prijst Huygens voor zijn gedichten 'Fuga classis Anglicanæ' en '7L6@DD" \FJOH.' Hij bedankt voor de ontvangst van de andere gedichten, waaronder het raadsel over het klavecimbel.

Bijlagen: gedichten van Hugo en Willem de Groot [zie Westerbaen, gedichten, I, 1657, p. 442-445]<<.

Westerbaen schreef opnieuw op 12 april 1653 (Worp 5, nr. 5282, pp. 173-174).

Primaire bron: Leiden, Univ. Bibl., Cod. Hug. 37: brief (dubbelvel, 20x31cm, a | -; autograaf [?]).

Vroegere uitgaven: Worp 1886, nr. IX, pp. 240-241: volledig.

— Worp 5, nr. 5286, pp. 173-174: volledig.

Namen: Claudius; Hugo de Groot; Willem de Groot; Hortensius; Mars; Quintus Hortensius; Anna Maria van Schurman.

Plaats: Parnassus.

Titels: 'Fuga classis anglicanæ' (Huygens 1652; gedicht); '7L6@DD" \FJOH' (Huygens 1653; gedicht); 'Varia supellex' (Huygens 1641; gedichten); 'De clavicymbalo' (Huygens 1653; gedicht); 'In effigiem Reginæ Sueciæ' (Huygens 1653; gedicht); 'Ænigma de testudine musicâ' (Anna Maria van Schurman 1653?; gedicht).

Glossarium: clavicymbalum (klavecimbel).

Transcriptie

Vir nobilissime,

Perplacent mihi ista tua, quæ de fugâ classis Anglicanæ et confectis jam lupis, J@xH • (D\@LH, scripsisti. Sunt illa verè tua et quæ præter te nemo possit, augusta, erecta, mascula et ab eo animo profecta, qui lupis confodiendis par sit. Sunt et acria, acida, salsa, acuta et ignea. Sed quod piper, quod acetum, quod vitrioli alcool et quod chymicis est radicatum, quæ muria suffecerit ad perfricandam cutem in corpore isto caco-chymico, quod N8L6J*, H et ^aDBOH et dira impetigo totum obsedit, et quæ, nisi curentur pulvere pyri[n]o et ferro, in RfD" < et lepram abeant? Et qua cuspide, quibus mucronibus, quibus cauteriis et candenti Hermeticorum Marte opus non est ad latrones et parricidas istos confodiendos, perdomandos et extirpandos. Ego, cum hæc tua lego, ita accendor et erigor, ut jam de brutis Britannis triumphum canam, et facerent hoc mecum Batavi nostri, si illorum iis copia fieret, patrioque sermone et Musis nostratibus ea reddere aut reddita velles, et applauderent assurgerentque tibi, quotquot patriam amant, et faverent lupis vapulantibus. Non unam tamen causam esse dicis, cur suppressa ista etiam nunc mavelis quam ut lucem adeant, et hoc serio te dicere me meminisse vis. Meminero, neque hoc fiet te inscio, nedum nolente. Non ausus etiam hoc fuissem in nuperis tuis epigrammatibus varii sermonis, nisi jam fuissent in multorum manibus, excusa, et quibus nemo lædebat.

Cæterum gratias tibi ago, quod me munusculis illis poëticis et in tuo Parnasso natis beate dignatus es et variâ supellectile et clavecymbalo et effigie regiâ et, quæ a portentosâ fœmina est, Sphyngæ domum meam adornas. Redibunt ad te apocnismata tua, non ubi eorum me satietas cæperit (esset enim hoc ad Calendas, quod ajunt, Græcas) sed ubi ea descripsero et Belgicis versibus reddidero, quod utrumque partim feci, absoluturus ubi otium et animus scribendo et versificando erit.

Est mihi nunc quotidie res cum Hortensio, non quidem illo, qui inter disertissimos Romuli nepotes numeratur, sed qui cum tuo Claudio de gente et arte suâ certet. Vale, vir maxime, et me ama.

Nobilitatis Tuæ cultor observantissimum
J. Westerbaen.

III Calendas Aprilis Anno MDCLIII.

Vide hic, si tanti est, partem versuum, quos ad me miserunt Grotii, pater et filii, et quod ad illos reposui.

Vertaling

Edele heer,

Ik vind de gedichten heel mooi, die u ¹over de vlucht van de Engelse vloot en ²de reeds verslagen wolven, [↓]die wilde,[↓] hebt geschreven. Zij zijn waarlijk van u en er is niemand dan u die ze zo verheven kan maken, edel, krachtig en als voortgekomen uit een geest die in staat is wolven te verslaan. Ze zijn ook scherp, venijnig, pittig, puntig en vurig. Maar wat voor peper, wat voor azijn, wat voor zwavelzuurdamp en wat voor brouwsel is erin gevaren, welke pekkel zal voldoende zijn geweest om de huid mee in te wrijven in dit <slecht-gevloestofde> lichaam, wat voor [↓]wonden[↓] en [↓]blaren[↓] en verschrikkelijke schurft bedekt dit hele [lichaam], en die, tenzij ze worden behandeld met poeder van vuur en ijzer, uitlopen op [↓]vertering[↓] en melaatsheid? En welke spies, welke zwaarden, welke brandijzers en welke schitterende Mars van de Hermetici er is niet nodig om die dieven en vadermoordenaars te verslaan, te bedwingen en uit te roeien? Wanneer ik uw verzen lees, word ik zo aangevuurd en aangespoord, dat ik al de overwinning over die brute Engelsen zing, en dat zouden onze Hollanders met mij doen, als er voor hen de mogelijkheid was van die gedichten kennis te nemen en u ze in de landstaal en voor onze vaderlandse muzen zou willen vertalen of laten vertalen, en ze zouden u toejuichen en voor u opstaan, al die het vaderland liefhebben, en zij zouden de geslagen wolven genadig zijn. U zegt dat er meerdere redenen zijn waarom u liever zou willen dat ze ook nu nog worden achtergehouden dan dat ze het licht zien, en u wilt dat ik er echt aan denk u dat mede te delen. Ik zal eraan denken, en het zal niet buiten uw medeweten gebeuren, laat staan tegen uw zin. Ik heb dat ook niet durven doen met uw laatste puntgedichten over verschillende onderwerpen, tenzij zij al door uitgave in de handen van velen waren en door welke niemand werd gekwetst.

Verder zeg ik u dank omdat u mij waardig hebt geacht om mij te begiftigen met die dichtkundige geschenkjes, die in uw Parnassus zijn ontstaan, en dat u mijn huis hebt willen versieren met uw ³'divers huisraad,' uw ⁴'klavecimbel,' uw ⁵'koninklijk portret' en het ⁶'raadsel dat van de wonderbaarlijke ⁷dame is. Uw afgeraspte ⁸verzen zal ik terugsturen niet wanneer ik er genoeg van heb (want dat zou pas zijn met wat ze Sint-Juttemis noemen), maar wanneer ik ze zal hebben gekopieerd en in Nederlandse verzen zal hebben overgezet, wat ik beide gedeeltelijk al heb gedaan en wat ik zal voltooien wanneer ik tijd heb voor en zin in schrijven en dichten.

Nu moet ik mij dagelijks bezighouden met [mijn tuinman] Hortensius, niet ⁹diegene die onder de meest welsprekende afstammelingen van Romulus wordt gerekend, maar hij die met uw [tuinman] Claudius wat betreft zijn slag en kunst wedijvert. Gegroet, grote man, en denk aan mij.

Uw toegewijde bewonderaar
Jacob Westerbaen.

30 maart 1653.

-
1. 'Fuga classis anglicanæ,' 30 december 1652 (Gedichten 5, pp. 30-31).
  2. '7L6@DD"\FJOH,' 25 maart 1653 (Gedichten 5, pp. 41-42).
  3. 'Varia supellex,' *** januari 1641 (Gedichten ***)
  4. 'De clavicymbalo,' 3 maart 1653 (Gedichten 5, pp. 40-41).
  5. 'In effigiem Reginae Sueciæ,' 18 januari 1653 (Gedichten 5, p. 34).
  6. Anna Maria van Schurman, 'Ænigma de testudine musicâ' (niet bewaard?).
  7. Anna Maria van Schurman.
  8. >>> Huygens' vertalingen naar Quarles <<<
  9. Quintus Hortensius.

Zie hier, als het u de moeite waard is, een deel van de ¹⁰verzen die vader [Hugo] en zoon [Willem] de Groot mij hebben gezonden en wat ik hun heb geantwoord.

---

10. Westerbaen, gedichten, 1657, I, p. 442 e.v. In handschrift nog twee extra.